

Příběhy našich sousedů – ZŠ Jungmannovy sady Mělník

Scénář k rozhlasové reportáži

Pamětnice: Slávka Chlumská

Vedení týmu: Mgr. Michaela Slánská

Zpracovali: Kristýna Bardová, Tereza Hatinová, Jakub Rypka,
Ondřej Vodička, David Vokálek

V Mělníku 2022

Rozhlasová reportáž – ZŠ Jungmannovy sady Mělník

Paní Slávka Chlumská se narodila roku 1936 v Podkarpatské Rusi, tehdejší části Československé republiky. Krátce po jejím narození se rodina přestěhovala na Slovensko, protože tatínek zde dostal práci.

„Mojí rodiče byli oba Češi, ale tatínek dostal, nějak koncem 20. let, zaměstnání v Trebišově v cukrovaru, protože on byl účetní a pokladní a dostal nabídku, protože Češi tam budovali nový cukrovar tehdy, a vlastně to vedení celé se vlastně obsazovalo Čechy, dá se říct.“

Tatínek Slávky zemřel náhle ve 42 letech, v období obsazování pohraničí nacistickým Německem. V té době bylo velmi obtížné vyřídit potřebné dokumenty k přechodu hranic. Rodina plánovala vrátit se na Mělník k otci maminky paní Chlumské. Což se nakonec podařilo a došlo k přestěhování. Po skončení války v Evropě, kdy bylo Slávce 9 let, se stala svědkem bombardování Mělníka 9. května 1945.

„Hlásil místní rozhlas tady městský, že se mají Mělničané dostavit nahoru na náměstí, nynější náměstí Míru, k radnici. Že tam přijedou zástupci těch spojeneckých armád, nějakí Američané, a že město jim chystá uvítání.“

Malá Slávka s rodiči, 7. únor 1937

Byl krásný slunečný den a Slávka se s kamarádkami ze sousedství a maminkou vydala na náměstí, kde probíhaly oslavy konce války. Zastavily se kousek od radnice a čekaly na příjezd osvobozenecých armád.

„Ještě si pamatuju, že auto odjíždělo z toho náměstí a teď se, jako z toho směru od Řípu, najednou přibližovala letadla a z těch letadel jsme viděli, že něco padá, jak svítilo sluníčko, tak to bylo takové nějaké nasvícené, a tak tam lidi volali: ‚Házejí nějaké letáky!‘ a v tom někdo zavolal: ‚Lidi to nejsou letáky, to jsou bomby!‘ A už jsme slyšeli vlastně v dáli vybuchovat skutečně bomby. No a v tu chvíli nastal hrozný zmatek.“

Slávka s kamarádkami po bombardování Mělníka

Dav roztrhl maminku a Slávka se jí s kamarádkami ztratila z očí, lidi je tlačili do podloubí směrem k Jungmannovým sadům, kde byl protiletický kryt. Tlaková vlna od bomb vysklila okna v budově pošty, ale Slávka s kamarádkami běžela dál, už byly u Husova doma, když se blížila letadla letící velmi nízko. Minula je a dívkám se podařilo doběhnout domů a počkat na návrat maminky s dědečkem a bratrem.

„Takže jsme se konečně shledali a pak už jsme celou noc strávili v krytu. Pak se to začalo pozvolna uvolňovat a věděli jsme konečně, že je válka skončená.“

**Měšťanka,
třídní
fotografie,
rok 1943**

V roce 1954 Slávka odmaturovala na mělnickém gymnáziu a zde se seznámila se svým budoucím manželem Milošem. V roce 1960 měli krásnou svatbu. Po dvou letech manželství přišli o dceru druhý den po jejím narození. Po šesti letech začal mít manžel Slávky zdravotní komplikace, týden po operaci ve Střešovické nemocnici zemřel. Následně se Slávka přestěhovala společně s maminkou do bytu u mělnické nemocnice, kde bydlí dodnes. Je aktivní Sokolka a každé úterý se věnuje sportovním aktivitám.

Slávka jako vášnivá sportovkyně ráda lyžovala, r. 1958

Svatební fotografie, 1960

Tre Cime 2998 m. n. m., 23. 9. 1992

Natáčení Signál rádio Mladá Boleslav, 25. 5. 2022

